Město Roudnice nad Labem
Mgr.Tomáš Kumstát, právník
Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem
tel. 416 850 149, email: tkumstat@roudnicenl.cz

KRAJSKÝ SOUD
V ÚSTÍ NAD LABEM
Došlo - 8. 12. 2005
____ krát ____ rubr. ____ příl.
Kolky ze ____ Kč

Krajský soud Ústí nad Labem
Národního odboje 1274
400 92 Ústí nad Labem

č.j.: 15 Ca 145/2005

žalobce: Jiří Krejza st., Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem

zastoupen: Jiřím Krejzou ml., Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem

žalovaný: Zastupitelstvo města Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21
413 01 Roudnice nad Labem

zastoupen: Mgr. Tomášem Kumstátem, právníkem Města Roudnice nad Labem

Vyjádření žalovaného k žalobě proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu

dvojmo

plná moc
kopie dopisu tajemníka městského úřadu č.j. SR/72/2005 ze dne 29.3.2005
kopie dopisu starosty města č.j. SR/19/ZM 9.5.05/Kum/05 ze dne 1.6.2005

I.

K žalobě proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, podané žalobcem dne 27.7.2005, žalovaný tímto v poskytnuté lhůtě podává následující vyjádření:

Svou žalobou se žalobce domáhá vydání rozsudku zakazujícího žalovanému, aby konal jiná než veřejná zasedání zastupitelstva města. Jak vyplývá z obsahu žaloby, údajnou nezákonnost jednání žalovaného spatřuje žalobce v konání schůzek členů zastupitelstva města, pro něž se vžil termín „pracovní zastupitelstvo“ či „pracovní zasedání“. S odkazem na § 93 odst.2 zákona č.128/2000 Sb. o obcích považuje žalobce konání těchto schůzek za nezákonné.

Jak dokládá přiložená korespondence, podstata pracovních schůzek zastupitelů města byla dopisem tajemníka městského úřadu a dopisem starosty města žalobci dostatečně osvětlena, stejně jako bylo konstatováno, že konání těchto schůzek nepředstavuje nezákonné jednání, nýbrž naopak činnost v komunální politice naprosto běžnou.

Důkaz: **dopisem tajemníka městského úřadu č.j. SR/72/2005 ze dne 29.3.2005**
dopisem starosty města č.j. SR/119/ZM 9.5.05/Kum/05 ze dne 1.6.2005

II.

„Pracovním zasedáním“ žalovaného se rozumí schůzka více členů zastupitelstva města bez ohledu na to, kolik se jich této schůzky účastní. Vzhledem k tomu, že mandát člena zastupitelstva obce je mandátem reprezentativním, je povinností každého zastupitele vykonávat jej dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, v zájmu obce a jejích občanů a v souladu s Ústavou a zákony České republiky (§ 69 odst.2 zákona o obcích). Dle § 69 odst.4 zákona o obcích vykonává člen zastupitelstva obce svůj mandát osobně a v souladu se svým slibem a není přitom vázán žádnými příkazy. Z dikce této normy vyplývá, že zastupitel je oprávněn jednat v rámci tohoto mandátu dle vlastního uvážení, je oprávněn spolupracovat s jinými zastupiteli, je oprávněn sjednávat si s nimi schůzky (a to i za účasti více členů zastupitelstva města) a svou zastupitelskou činnost vykonávat i mimo rámec veřejných zasedání ve smyslu zákona o obcích. Restriktivní výklad § 93 odst.2 zákona o obcích, který by omezil veškerou činnost konanou z pozice zastupitele města pouze na veřejná zasedání zastupitelstva města (tudíž by tuto činnost zastupitele fakticky podřídil absolutní kontrole občanů města), je nemyslitelný a ve své podstatě zcela absurdní. Je nepochybné, že vykonávat zastupitelský mandát je objektivně nutno nejen na veřejných zasedáních zastupitelstva města, nýbrž také mimo ně. Hlavním účelem zákonného zakotvení pravidel pro veřejné zasedání zastupitelstva obce je stanovení procedury pro výkon zákonem svěřené působnosti, kterou tento orgán vykonává vydáváním příslušných usnesení v mezích zákonem svěřené působnosti a činností normotvornou. Občan města má samozřejmě právo být přítomen a aktivně se účastnit na výkonu působnosti zastupitelstva města, stejně jako zastupitelstvo města nemůže svou působnost vykonávat jinak než zákonem definovaným způsobem za přítomnosti veřejnosti.

Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě opakovaně konfrontuje pojem „pracovního zasedání“ s legislativním termínem „veřejných zasedání“ dle § 93 zákona o obcích, se žalovaný domnívá, že žalobce kvalifikuje náplň pracovních zasedání spíše dle jejich označení „zasedání“ než dle skutečného významu tohoto pojmu, kterým je setkání či schůzka členů zastupitelstva, na níž zastupitelé vykonávají svůj mandát, avšak zastupitelstvo nevykonává svou působnost. Je nepochybné, že určité záležitosti potřebují členové zastupitelstva města řešit spolu s ostatními členy, přičemž není rozhodující, kolik zastupitelů se schůzky účastní. V demokratickém státě je zcela běžné, aby se zastupitel obce radil a scházel s kolegy stejné politické příslušnosti, stejně jako se může z nejrůznějších důvodů setkávat s politickými protivníky i mimo veřejné zasedání. Stejně jako nelze členům zastupitelstva upřít právo jednat s kolegy dálkově, např. telefonicky či prostřednictvím písemné korespondence, nelze jim upřít oprávnění setkat se a probrat určité záležitosti na „pracovním zasedání“, pokud je to účelnější než aby jednal každý s každým zvlášť. Mezi takovým jednáním více zastupitelů na společné schůzce a telefonickým rozhovorem dvou zastupitelů není rozdílu, neboť pro výkon reprezentativního mandátu je takové jednání zcela potřebné a žádoucí.

Žalobci by bylo možno přisvědčit toliko tehdy, pokud by byl náplní těchto pracovních schůzek výkon zákonem svěřené působnosti zastupitelstva obce, tj. pokud by výstupem z těchto schůzek byla usnesení či jiné závazné akty, vydávané v rozporu se zákonem při vyloučení veřejnosti a za nedodržení procedurálních pravidel. Vzhledem k výše uvedenému je však dostatečně patrné, že tzv. „pracovní zastupitelstva“ žádné ustanovení zákona o obcích neporušují a jsou zcela běžným prostředkem komunální politiky. Vzhledem k tomu, že již 16 let žijeme v demokratickém státě, jehož principy si mohl žalobce dávno osvojit, jeho slova o „soustavném záměrném úřednickém (politickém) terorismu“ jsou ve spojení s uvedeným zcela nemístná až paranoidní.

III.

Z důvodů výše rozvedených žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako bezdůvodnou dle § 87 odst.3 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního zamítl a uložil žalobci nahradit žalovanému náklady soudního řízení, pokud tyto vzniknou.

V Roudnici nad Labem dne 7.11.2005

Mgr. Tomáš Kumstát
právní zástupce žalovaného